

מסורת הש"ס

א) ונעידוינן סג. ובפסחים ה: כתב רש"י ד"ה מחחא עזרי של רבנא, ט) גירסת היר"ף בדגלגל וכן הוא בערוך ערך רגלג, א) ע"י שבת קמח, ד) שבת קמח: ויט"ג, ט) נע"י במהר"ם לובלין, ו) לקמן לו: שבת קמח, ז) שבת קמח, וקמח, ח) וי"ל דבה אולם ביר"ף פ' מולין ובד"ש שם ס"י יג ובב"י ס"י שסק הגרסא רבא, ט) נבי"ם ט, י) נע"י מוס' שבת נה. ד"ה ואף ומוס' ב"ב ס: ד"ה מוטב ומוס' ע"ז ד. ד"ה שח"א, י) [שבת קמח: ע"ש], יט) ושת קמח, יט) [להתקיים. רש"ש], יט) וינקרא בג, ט) לאו לאורא. כל"ל מוהר"ם, ט) ואש"פ שאש"ל להקל כל"ל, ט) ז"ל גנוה, רש"ל, ט) שא"מ יוכלם לנאסם דעבדי אסורא, ק) מוידין ומתוספת זה לא הוצרך. כל"ל ועיי' מנהג"ש פ' בתרא דיומא [פ' ח] מהר"ם, ר) ונע"י מוס' ח"ט ט. ד"ה ורבי עקיבא כו',

הגהות הב"ב

א) רש"י ד"ה נפרוס וכו' ושני בעלמא הוא ולהצאני: ב) תוה ד"ה זמנין וכו' כי נפיל בגו מיה אמי:

הגהות הגר"א

א) גב' בדוחקא. כ"ב הכרזים פ"י בדוחקא במוט. ברגלג על גבי מחלוציו. בחגרא על הכקף. באכפא בידו לפני העורף פ"י בע"א: ב) שם תכסיה בנכתמא זמנין דמפקין כו' כל"ל ונע"י

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) גב' זמנין דנפיל ואמי לנאחוי. כ"ב עיין מהר"ם לובלין דלא גרס זה ועיין שו"ת מקובלת דגרים זמנין דמתברר ואמי לנאחוי ובערם אסורין מנז טעטל ועיין מנהג"א ס"י מתק ס"ק ט"ז:

מוסף רש"י

אבל לא בעצים שבמוקצה. שהיחס בנחמה שאחורי במוט והקסא לימות הספיו. מוקצה רחבה שאחורי בתים, שהקצה אחורי במוט להכניס שם דבר לאור (שבת קמח). זמנין דמפסקין. כיון דמלכת ליה כסיו קטר ליה כגד, חומנין דמיפק ואמי למקטניה, והא קשר של קיימא דאסור מלאורייתא (שם קמח). ואמי לידו סחיטה. ודאקמא (לעיל) נפרוס סודרא עליה, דנבר יבש קמיי (שם), זמנין מטפחין. ביד (לקמן טז) על הלג (שבת קמח). ואין מפסקין. על ידן דקמח (זר: א) קב אל קב. מוטא אלז דליכא הכירא (שבת קמח).

בערמת התבן. אוקמה לה דרב כהנא אסיפא, אבל לא בעצים שבמוקצה, ואוקמה רב כהנא ליה שמעון דלית ליה מוקצה, וסיפא דקתני אבל לא בעצים שבמוקצה, בארזי ואשוחי, כלומר אלו העצים קרורו הן ומוקצה מחמת [חסרון] כיס אפילו ר' שמעון מודה שאסור. איכא דמתיי

המביא פרק רביעי ביצה

ומתחילין צערמם הסנן. להסק ואש"פ שלא זמנה מצע"י ולא היה רגיל להסיק ממנה. והשחא משמע דלית ליה מוקצה: **אבל לא צעלים שבמוקצה**. רחבה שאחורי בתים קרויה מוקצה על שם שהיא מוקצה לאחר ואין נכנסים ויוצאין בה תדיר ושם נותנין עינים וכל דבר שאין

דעתו לטול עד זמן מרובה. ובגמרא פריך סיפא לרישא דהשחא משמע דלית ליה מוקצה: **גב' ואס אי אפשר לשנות**. כגון שזמן אורחים הרבה ולריך להציא הרבה צימד מותר: **דדרו בדוחק**. משאוי שאדם יחיד נושא על כתפו בחול בטורח אס צא לשאת אותו צי"ט לנזרך יי"ט כגון חצית או שק מלא פירות ישאנו צי"ט. ברגלא עתה שקוירין פורק"א כדרכי נושאי מלה למכור מפני שאריך לשנות וכשהוא משנה ישנה להקל משהו ולא להרבות טורח צי"ט ועתה זה נוח הוא לשאת בו משא כדכ וכשנושא בו חצית הנשאת בכתף משנה להקל הוא: **דדרו ברגלא**. משי חצית גדולה שרגילין לשאת אותה ברגלא: **לדרו באגרא**. ישאיה צי"ט בשני בני אדם במוט על כתפיהם דהיינו נמי שנוי להקל: **דדרו באגרא**. במוט על כתפיהם לדרו צי"ט לאותו משוי באכפא במוט צדיקה משום שנוי. ואש"פ שאינו להקל מ"מ שנוי הוא ואינו מרבה טורח בשנויו: **נפרוס סודרא**. קל הוא ואינו מכביד ושנוי ב) הוא בעלמא ולהנע: **ואס אי אפשר לשנות**. שאין לו סודר לכסותו: **מליין מיה**. שואבות מים מן הנהר: **סכסיה בנכסמא**. כסוי של עץ העשוי לכוין: **זמנין דמפסקין**. שזריך לקושרו שלא יפול בדרך חומנין דמפסקין בהליכתו ואמי למקשריה וקשר העשוי להתקין י) אכ מלאכה הוא: **דמטמיש במיה**. שנשרה בתים: **אין מטפחין**. משום שזו או משום אצל: **מטפחין**. ידיו יז לזו: **מספקין**. קב על ידן: **מרקדין**. ברגל וכולם נאסרו משום שנות גזרה שמה יתקן כלי שזר בפרק משילין (לקמן דף יז:): **אפומא דנחיא**. לחי המתמיר במצוי בשבת: **דלמא מגנדר ליה חפץ**. ברה"ר חוץ לנחי: **ואמי לנאפווי**. מתוך שאינו במצוי מקורה להכיר שזה רה"ר וזה רה"י ומציאו: **וקא מגנדר חאציהו ומיימי לזו לא גרסי**: **ולא אמרינן לזו ולא מיד**. ואש"ג דעבדן אדרבנן דאמור לא לימצי ואינהו יתבן: **הנה להס**. בדבר שהרגילו בו ולא יחזרו בהם: **מוטב שיעשו שוגגין ולא יעשו מוידין**. לעבור כשידעו ולא יניחו בנך: **והני מילי**. דהנה להם לישראל: **בדרבנן**. היכא דמטפחין והנך דיתבן אפומא דנחיא: **מוספס יום הכפורים**. שזריך להתחיל ולהתענות מצעוד יום דלאורייתא היא

דנפקא לן (יומא דף פא:) מועניתם את נפשותיכם בשתעשה י) ואולי ושתו עד שחשכה גרם. ולא גרם משחשכה: **באזלר**. בדבר האזלר

שהיה מוקצה לאזלרו לזמן ארוך כהאי גוונא דסממא אורזין אותו לצהמה: **ארזי ואשוחי**. ארזי ונחש. ארזי ונחש: **דמסני לה**. לדרב כהנא: **סננא סריא**. נרקב ומסריח שאין ראוי למאכל בהמה וסממיה לעצים ולא לאכליה והיינו לאזלר י) לעינא. לעיט לנזון לבנים: **דחיס ביה קוים**. ואין יכול לבדלו בידיו וברגליו:

רבה לא יבש אדם כפי הלחי של מבו דילמא מייגרד ליה חפץ חוץ למבוי חזינן דיתבי אפומא דליחיא ולא אמרינן להו ולא מיד, אלא הנה לזון לישראל שיהו שוגגין ואל יהו מוידין. והני מילי בדרבנן אבל בדאורייתא אלו שבקינן להו. נוסחא אחרתא ל"ש בדרבנן קא חזינן דהא תוספת יוה"כ דאורייתא הוא וקא אכלו וקא שתו עד חשיכה ולא אמרי להו ולא מיד. מתחילין

בארזי ואשוחי, כלומר אלו העצים קרורו הן ומוקצה מחמת [חסרון] כיס אפילו ר' שמעון מודה שאסור. איכא דמתיי

המביא פרק רביעי ביצה

ל.

דרדרו ברגלא. כ"פ צעמר שקורים פורק"א ועשוי כמין רגל לדרו באגרא בין שנים במוט על כתפיהם דהיינו שנוי והוי להקל כפ"ה וקשה דבסוף פ' האומנין (ב"מ דף פג.) משמע דמשאו כד נושאין בקל ברגלא מבאגרא אלא נראה דאפילו מכביד יותר מכל מקום לא חיישינן כיון דמשנה מדרך חול וכן נמי פירש הקונטרס גבי דדרו באגרא לדרו באכפא ט ואפילו נמי אין להקל מכל מקום שנוי הוא:

דמ"א"א בחצבא רבה תמלי בחצבא זוטא הא קא מפשא בהלובא. וא"ת מאי פריך והא מפשא בהלובא והא אמרינן לעיל דאפושי בהלובא שפיר דמי כשיעשה דרך שנוי ויש לומר דהא מפשי בהלובא ושנוי נמי ליכא דבחול נמי עבדינן הכי:

זמנין דמטמיש ביה מיה ואמי ל"די סחיפה. וא"ת והא אמר נפרוס סודרא עליה ולא חיישינן לידו סכיתה וי"ל דלעיל מיירי בחצית סתמוס כולו ופוי כז ולכן לא חיישינן לסחיטה ועי"ל דהכא מיירי בסחיטת מים דאסורה ב מוט וז"כ כי נפל ט) בגויה מיה אמי לדי סחיטה אצל התם מיירי ציין דסחיטה שלו אסורה משום דש וא"כ כי נפיל ט) לארעא הולך לאבוד ולא חיישינן לסחיטה: **אין מטפחין**. פ"ה משום שזר או משום אצל ולא נהירא דמפוק ליה דאסור משום נער ואפי' בחול המועד כדאיתא צפ' ואלו מגלחין (מו"ק דף כח:) ולקמיה (דף לו.) מפרש ג שמה יתקן כלי שזר:

רתנן אין מטפחין ואין מרקדין. פרש"י שמה יתקן כלי שזר ומיהו לדידן שזי דדוקא צימיהן שהיו צקיחין לעשות כלי שזי שייך למגור אצל לדידן אין אנו צקיחין לעשות כלי שזר ולא שייך למגור:

דחא תוספת יוח"ב דאורייתא היא ואבלי ושתו עד חשכה ב. משמע דש שיעור לתוספת יוח"כ מדהזריך להפסיק מצעוד יוס דהא ודאי לא היו אוכלים ממש עד שחכה ט) דעבדי אסורא מדאורייתא ואש"פ כ קאמר מוטב שהיו ישראל שוגגין ולא יהיו פ) מוידין וצפ"י התוספת לא הוצרך השעור ולכן יש לחזק ולהפסיק מצע"י: ט)

התם בתבנא סריא דאית ביה קוצים. וגם אינו ראוי למאכל בהמה וקאי להסקה ואפילו רבי יהודה מודה וא"ת מאי שנא מעצים שבמוקצה דקא אסר רבי יהודה אש"ג דחזיין להסקה וי"ל דלא דמי דדוקא גבי אזור של תבן לא הקצה דעתו למה שראוי עתה דלא הקצה דעתו כי אס ממאכל בהמה ועמה הוא ראוי להסקה ומוזה לא הקצה דעתו אצל אזור של עצים הקצה דעתו ממה שראוי עמה:

עד
מתני'
רבה לא יבש אדם כפי הלחי של מבו דילמא מייגרד ליה חפץ חוץ למבוי חזינן דיתבי אפומא דליחיא ולא אמרינן להו ולא מיד, אלא הנה לזון לישראל שיהו שוגגין ואל יהו מוידין. והני מילי בדרבנן אבל בדאורייתא אלו שבקינן להו. נוסחא אחרתא ל"ש בדרבנן קא חזינן דהא תוספת יוה"כ דאורייתא הוא וקא אכלו וקא שתו עד חשיכה ולא אמרי להו ולא מיד. מתחילין בארזי ואשוחי, כלומר אלו העצים קרורו הן ומוקצה מחמת [חסרון] כיס אפילו ר' שמעון מודה שאסור. איכא דמתיי

רבה לא יבש אדם כפי הלחי של מבו דילמא מייגרד ליה חפץ חוץ למבוי חזינן דיתבי אפומא דליחיא ולא אמרינן להו ולא מיד, אלא הנה לזון לישראל שיהו שוגגין ואל יהו מוידין. והני מילי בדרבנן אבל בדאורייתא אלו שבקינן להו. נוסחא אחרתא ל"ש בדרבנן קא חזינן דהא תוספת יוה"כ דאורייתא הוא וקא אכלו וקא שתו עד חשיכה ולא אמרי להו ולא מיד. מתחילין בארזי ואשוחי, כלומר אלו העצים קרורו הן ומוקצה מחמת [חסרון] כיס אפילו ר' שמעון מודה שאסור. איכא דמתיי

רבה לא יבש אדם כפי הלחי של מבו דילמא מייגרד ליה חפץ חוץ למבוי חזינן דיתבי אפומא דליחיא ולא אמרינן להו ולא מיד, אלא הנה לזון לישראל שיהו שוגגין ואל יהו מוידין. והני מילי בדרבנן אבל בדאורייתא אלו שבקינן להו. נוסחא אחרתא ל"ש בדרבנן קא חזינן דהא תוספת יוה"כ דאורייתא הוא וקא אכלו וקא שתו עד חשיכה ולא אמרי להו ולא מיד. מתחילין בארזי ואשוחי, כלומר אלו העצים קרורו הן ומוקצה מחמת [חסרון] כיס אפילו ר' שמעון מודה שאסור. איכא דמתיי

רבה לא יבש אדם כפי הלחי של מבו דילמא מייגרד ליה חפץ חוץ למבוי חזינן דיתבי אפומא דליחיא ולא אמרינן להו ולא מיד, אלא הנה לזון לישראל שיהו שוגגין ואל יהו מוידין. והני מילי בדרבנן אבל בדאורייתא אלו שבקינן להו. נוסחא אחרתא ל"ש בדרבנן קא חזינן דהא תוספת יוה"כ דאורייתא הוא וקא אכלו וקא שתו עד חשיכה ולא אמרי להו ולא מיד. מתחילין בארזי ואשוחי, כלומר אלו העצים קרורו הן ומוקצה מחמת [חסרון] כיס אפילו ר' שמעון מודה שאסור. איכא דמתיי

רבה לא יבש אדם כפי הלחי של מבו דילמא מייגרד ליה חפץ חוץ למבוי חזינן דיתבי אפומא דליחיא ולא אמרינן להו ולא מיד, אלא הנה לזון לישראל שיהו שוגגין ואל יהו מוידין. והני מילי בדרבנן אבל בדאורייתא אלו שבקינן להו. נוסחא אחרתא ל"ש בדרבנן קא חזינן דהא תוספת יוה"כ דאורייתא הוא וקא אכלו וקא שתו עד חשיכה ולא אמרי להו ולא מיד. מתחילין בארזי ואשוחי, כלומר אלו העצים קרורו הן ומוקצה מחמת [חסרון] כיס אפילו ר' שמעון מודה שאסור. איכא דמתיי

רבה לא יבש אדם כפי הלחי של מבו דילמא מייגרד ליה חפץ חוץ למבוי חזינן דיתבי אפומא דליחיא ולא אמרינן להו ולא מיד, אלא הנה לזון לישראל שיהו שוגגין ואל יהו מוידין. והני מילי בדרבנן אבל בדאורייתא אלו שבקינן להו. נוסחא אחרתא ל"ש בדרבנן קא חזינן דהא תוספת יוה"כ דאורייתא הוא וקא אכלו וקא שתו עד חשיכה ולא אמרי להו ולא מיד. מתחילין בארזי ואשוחי, כלומר אלו העצים קרורו הן ומוקצה מחמת [חסרון] כיס אפילו ר' שמעון מודה שאסור. איכא דמתיי

רבה לא יבש אדם כפי הלחי של מבו דילמא מייגרד ליה חפץ חוץ למבוי חזינן דיתבי אפומא דליחיא ולא אמרינן להו ולא מיד, אלא הנה לזון לישראל שיהו שוגגין ואל יהו מוידין. והני מילי בדרבנן אבל בדאורייתא אלו שבקינן להו. נוסחא אחרתא ל"ש בדרבנן קא חזינן דהא תוספת יוה"כ דאורייתא הוא וקא אכלו וקא שתו עד חשיכה ולא אמרי להו ולא מיד. מתחילין בארזי ואשוחי, כלומר אלו העצים קרורו הן ומוקצה מחמת [חסרון] כיס אפילו ר' שמעון מודה שאסור. איכא דמתיי

רבה לא יבש אדם כפי הלחי של מבו דילמא מייגרד ליה חפץ חוץ למבוי חזינן דיתבי אפומא דליחיא ולא אמרינן להו ולא מיד, אלא הנה לזון לישראל שיהו שוגגין ואל יהו מוידין. והני מילי בדרבנן אבל בדאורייתא אלו שבקינן להו. נוסחא אחרתא ל"ש בדרבנן קא חזינן דהא תוספת יוה"כ דאורייתא הוא וקא אכלו וקא שתו עד חשיכה ולא אמרי להו ולא מיד. מתחילין בארזי ואשוחי, כלומר אלו העצים קרורו הן ומוקצה מחמת [חסרון] כיס אפילו ר' שמעון מודה שאסור. איכא דמתיי

רבה לא יבש אדם כפי הלחי של מבו דילמא מייגרד ליה חפץ חוץ למבוי חזינן דיתבי אפומא דליחיא ולא אמרינן להו ולא מיד, אלא הנה לזון לישראל שיהו שוגגין ואל יהו מוידין. והני מילי בדרבנן אבל בדאורייתא אלו שבקינן להו. נוסחא אחרתא ל"ש בדרבנן קא חזינן דהא תוספת יוה"כ דאורייתא הוא וקא אכלו וקא שתו עד חשיכה ולא אמרי להו ולא מיד. מתחילין בארזי ואשוחי, כלומר אלו העצים קרורו הן ומוקצה מחמת [חסרון] כיס אפילו ר' שמעון מודה שאסור. איכא דמתיי

רבה לא יבש אדם כפי הלחי של מבו דילמא מייגרד ליה חפץ חוץ למבוי חזינן דיתבי אפומא דליחיא ולא אמרינן להו ולא מיד, אלא הנה לזון לישראל שיהו שוגגין ואל יהו מוידין. והני מילי בדרבנן אבל בדאורייתא אלו שבקינן להו. נוסחא אחרתא ל"ש בדרבנן קא חזינן דהא תוספת יוה"כ דאורייתא הוא וקא אכלו וקא שתו עד חשיכה ולא אמרי להו ולא מיד. מתחילין בארזי ואשוחי, כלומר אלו העצים קרורו הן ומוקצה מחמת [חסרון] כיס אפילו ר' שמעון מודה שאסור. איכא דמתיי

רבה לא יבש אדם כפי הלחי של מבו דילמא מייגרד ליה חפץ חוץ למבוי חזינן דיתבי אפומא דליחיא ולא אמרינן להו ולא מיד, אלא הנה לזון לישראל שיהו שוגגין ואל יהו מוידין. והני מילי בדרבנן אבל בדאורייתא אלו שבקינן להו. נוסחא אחרתא ל"ש בדרבנן קא חזינן דהא תוספת יוה"כ דאורייתא הוא וקא אכלו וקא שתו עד חשיכה ולא אמרי להו ולא מיד. מתחילין בארזי ואשוחי, כלומר אלו העצים קרורו הן ומוקצה מחמת [חסרון] כיס אפילו ר' שמעון מודה שאסור. איכא דמתיי

רבה לא יבש אדם כפי הלחי של מבו דילמא מייגרד ליה חפץ חוץ למבוי חזינן דיתבי אפומא דליחיא ולא אמרינן להו ולא מיד, אלא הנה לזון לישראל שיהו שוגגין ואל יהו מוידין. והני מילי בדרבנן אבל בדאורייתא אלו שבקינן להו. נוסחא אחרתא ל"ש בדרבנן קא חזינן דהא תוספת יוה"כ דאורייתא הוא וקא אכלו וקא שתו עד חשיכה ולא אמרי להו ולא מיד. מתחילין בארזי ואשוחי, כלומר אלו העצים קרורו הן ומוקצה מחמת [חסרון] כיס אפילו ר' שמעון מודה שאסור. איכא דמתיי

רבה לא יבש אדם כפי הלחי של מבו דילמא מייגרד ליה חפץ חוץ למבוי חזינן דיתבי אפומא דליחיא ולא אמרינן להו ולא מיד, אלא הנה לזון לישראל שיהו שוגגין ואל יהו מוידין. והני מילי בדרבנן אבל בדאורייתא אלו שבקינן להו. נוסחא אחרתא ל"ש בדרבנן קא חזינן דהא תוספת יוה"כ דאורייתא הוא וקא אכלו וקא שתו עד חשיכה ולא אמרי להו ולא מיד. מתחילין בארזי ואשוחי, כלומר אלו העצים קרורו הן ומוקצה מחמת [חסרון] כיס אפילו ר' שמעון מודה שאסור. איכא דמתיי

רבה לא יבש אדם כפי הלחי של מבו דילמא מייגרד ליה חפץ חוץ למבוי חזינן דיתבי אפומא דליחיא ולא אמרינן להו ולא מיד, אלא הנה לזון לישראל שיהו שוגגין ואל יהו מוידין. והני מילי בדרבנן אבל בדאורייתא אלו שבקינן להו. נוסחא אחרתא ל"ש בדרבנן קא חזינן דהא תוספת יוה"כ דאורייתא הוא וקא אכלו וקא שתו עד חשיכה ולא אמרי להו ולא מיד. מתחילין בארזי ואשוחי, כלומר אלו העצים קרורו הן ומוקצה מחמת [חסרון] כיס אפילו ר' שמעון מודה שאסור. איכא דמתיי

רבה לא יבש אדם כפי הלחי של מבו דילמא מייגרד ליה חפץ חוץ למבוי חזינן דיתבי אפומא דליחיא ולא אמרינן להו ולא מיד, אלא הנה לזון לישראל שיהו שוגגין ואל יהו מוידין. והני מילי בדרבנן אבל בדאורייתא אלו שבקינן להו. נוסחא אחרתא ל"ש בדרבנן קא חזינן דהא תוספת יוה"כ דאורייתא הוא וקא אכלו וקא שתו עד חשיכה ולא אמרי להו ולא מיד. מתחילין בארזי ואשוחי, כלומר אלו העצים קרורו הן ומוקצה מחמת [חסרון] כיס אפילו ר' שמעון מודה שאסור. איכא דמתיי

רבה לא יבש אדם כפי הלחי של מבו דילמא מייגרד ליה חפץ חוץ למבוי חזינן דיתבי אפומא דליחיא ולא אמרינן להו ולא מיד, אלא הנה לזון לישראל שיהו שוגגין ואל יהו מוידין. והני מילי בדרבנן אבל בדאורייתא אלו שבקינן להו. נוסחא אחרתא ל"ש בדרבנן קא חזינן דהא תוספת יוה"כ דאורייתא הוא וקא אכלו וקא שתו עד חשיכה ולא אמרי להו ולא מיד. מתחילין בארזי ואשוחי, כלומר אלו העצים קרורו הן ומוקצה מחמת [חסרון] כיס אפילו ר' שמעון מודה שאסור. איכא דמתיי

רבה לא יבש אדם כפי הלחי של מבו דילמא מייגרד ליה חפץ חוץ למבוי חזינן דיתבי אפומא דליחיא ולא אמרינן להו ולא מיד, אלא הנה לזון לישראל שיהו שוגגין ואל יהו מוידין. והני מילי בדרבנן אבל בדאורייתא אלו שבקינן להו. נוסחא אחרתא ל"ש בדרבנן קא חזינן דהא תוספת יוה"כ דאורייתא הוא וקא אכלו וקא שתו עד חשיכה ולא אמרי להו ולא מיד. מתחילין בארזי ואשוחי, כלומר אלו העצים קרורו הן ומוקצה מחמת [חסרון] כיס אפילו ר' שמעון מודה שאסור. איכא דמתיי

רבה לא יבש אדם כפי הלחי של מבו דילמא מייגרד ליה חפץ חוץ למבוי חזינן דיתבי אפומא דליחיא ולא אמרינן להו ולא מיד, אלא הנה לזון לישראל שיהו שוגגין ואל יהו מוידין. והני מילי בדרבנן אבל בדאורייתא אלו שבקינן להו. נוסחא אחרתא ל"ש בדרבנן קא חזינן דהא תוספת יוה"כ דאורייתא הוא וקא אכלו וקא שתו עד חשיכה ולא אמרי להו ולא מיד. מתחילין בארזי ואשוחי, כלומר אלו העצים קרורו הן ומוקצה מחמת [חסרון] כיס אפילו ר' שמעון מודה שאסור. איכא דמתיי

רבה לא יבש אדם כפי הלחי של מבו דילמא מייגרד ליה חפץ חוץ למבוי חזינן דיתבי אפומא דליחיא ולא אמרינן להו ולא מיד, אלא הנה לזון לישראל שיהו שוגגין ואל יהו מוידין. והני מילי בדרבנן אבל בדאורייתא אלו שבקינן להו. נוסחא אחרתא ל"ש בדרבנן קא חזינן דהא תוספת יוה"כ דאורייתא הוא וקא אכלו וקא שתו עד חשיכה ולא אמרי להו ולא מיד. מתחילין בארזי ואשוחי, כלומר אלו העצים קרורו הן ומוקצה מחמת [חסרון] כיס אפילו ר' שמעון מודה שאסור. איכא דמתיי

רבה לא יבש אדם כפי הלחי של מבו דילמא מייגרד ליה חפץ חוץ למבוי חזינן דיתבי אפומא דליחיא ולא אמרינן להו ולא מיד, אלא הנה לזון לישראל שיהו שוגגין ואל יהו מוידין. והני מילי בדרבנן אבל בדאורייתא אלו שבקינן להו. נוסחא אחרתא ל"ש בדרבנן קא חזינן דהא תוספת יוה"כ דאורייתא הוא וקא אכלו וקא שתו עד חשיכה ולא אמרי להו ולא מיד. מתחילין בארזי ואשוחי, כלומר אלו העצים קרורו הן ומוקצה מחמת [חסרון] כיס אפילו ר' שמעון מודה שאסור. איכא דמתיי

רבה לא יבש אדם כפי הלחי של מבו דילמא מייגרד ליה חפץ חוץ למבוי חזינן דיתבי אפומא דליחיא ולא אמרינן להו ולא מיד, אלא הנה לזון לישראל שיהו שוגגין ואל יהו מוידין. והני מילי בדרבנן אבל בדאורייתא אלו שבקינן להו. נוסחא אחרתא ל"ש בדרבנן קא חזינן דהא תוספת יוה"כ דאורייתא הוא וקא אכלו וקא שתו עד חשיכה ולא אמרי להו ולא מיד. מתחילין בארזי ואשוחי, כלומר אלו העצים קרורו הן ומוקצה מחמת [חסרון] כיס אפילו ר' שמעון מודה שאסור. איכא דמתיי

רבה לא יבש אדם כפי הלחי של מבו דילמא מייגרד ליה חפץ חוץ למבוי חזינן דיתבי אפומא דליחיא ולא אמרינן להו ולא מיד, אלא הנה לזון לישראל שיהו שוגגין ואל יהו מוידין. והני מילי בדרבנן אבל בדאורייתא אלו שבקינן להו. נוסחא אחרתא ל"ש בדרבנן קא חזינן דהא תוספת יוה"כ דאורייתא הוא וקא אכלו וקא שתו עד חשיכה ולא אמרי להו ולא מיד. מתחילין בארזי ואשוחי, כלומר אלו העצים קרורו הן ומוקצה מחמת [חסרון] כיס אפילו ר' שמעון מודה שאסור. איכא דמתיי

רבה לא יבש אדם כפי הלחי של מבו דילמא מייגרד ליה חפץ חוץ למבוי חזינן דיתבי אפומא דליחיא ולא אמרינן להו ולא מיד, אלא הנה לזון לישראל שיהו שוגגין ואל יהו מוידין. והני מילי בדרבנן אבל בדאורייתא אלו שבקינן להו. נוסחא אחרתא ל"ש בדרבנן קא חזינן דהא תוספת יוה"כ דאורייתא הוא וקא אכלו וקא שתו עד חשיכה ולא אמרי להו ולא מיד. מתחילין בארזי ואשוחי, כלומר אלו העצים קרורו הן ומוקצה מחמת [חסרון] כיס אפילו ר' שמעון מודה שאסור. איכא דמתיי

רבה לא יבש אדם כפי הלחי של מבו דילמא מייגרד ליה חפץ חוץ למבוי חזינן דיתבי אפומא דליחיא ולא אמרינן להו ולא מיד, אלא הנה לזון לישראל שיהו שוגגין ואל יהו מוידין. והני מילי בדרבנן אבל בדאורייתא אלו שבקינן להו. נוסחא אחרתא ל"ש בדרבנן קא חזינן דהא תוספת יוה"כ דאורייתא הוא וקא אכלו וקא שתו עד חשיכה ולא אמרי להו ולא מיד. מתחילין בארזי ואשוחי, כלומר אלו העצים קרורו הן ומוקצה מחמת [חסרון] כיס אפילו ר' שמעון מודה שאסור. איכא דמתיי

רבה לא יבש אדם כפי הלחי של מבו דילמא מייגרד ליה חפץ חוץ למבוי חזינן דיתבי אפומא דליחיא ולא אמרינן להו ולא מיד, אלא הנה לזון לישראל שיהו שוגגין ואל יהו מוידין. והני מילי בדרבנן אבל בדאורייתא אלו שבקינן להו. נוסחא אחרתא ל"ש בדרבנן קא חזינן דהא תוספת יוה"כ דאורייתא הוא וקא אכלו וקא שתו עד חשיכה ולא אמרי להו ולא מיד. מתחילין בארזי ואשוחי, כלומר אלו העצים קרורו הן ומוקצה מחמת [חסרון] כיס אפילו ר' שמעון מודה שאסור. איכא דמתיי

רבה לא יבש אדם כפי הלחי של מבו דילמא מייגרד ליה חפץ חוץ למבוי חזינן דיתבי אפומא דליחיא ולא אמרינן להו ולא מיד, אלא הנה לזון לישראל שיהו שוגגין ואל יהו מוידין. והני מילי בדרבנן אבל בדאורייתא אלו שבקינן להו. נוסחא אחרתא ל"ש בדרבנן קא חזינן דהא תוספת יוה"כ דאורייתא הוא וקא אכלו וקא שתו עד חשיכה ולא אמרי להו ולא מיד. מתחילין בארזי ואשוחי, כלומר אלו העצים קרורו הן ומוקצה מחמת [חסרון] כיס אפילו ר' שמעון מודה שאסור. איכא דמתיי

רבה לא יבש אדם כפי הלחי של מבו דילמא מייגרד ליה חפץ חוץ למבוי חזינן דיתבי אפומא דליחיא ולא אמרינן להו ולא מיד, אלא הנה לזון לישראל שיהו שוגגין ואל יהו מוידין. והני מילי בדרבנן אבל בדאורייתא אלו שבקינן להו. נוסחא אחרתא ל"ש בדרבנן קא חזינן דהא תוספת יוה"כ דאורייתא הוא וקא אכלו וקא שתו עד חשיכה ולא אמרי להו ולא מיד. מתחילין בארזי ואשוחי, כלומר אלו העצים קרורו הן ומוקצה מחמת [חסרון] כיס אפילו ר' שמעון מודה שאסור. איכא דמתיי

רבה לא יבש אדם כפי הלחי של מבו דילמא מייגרד ליה חפץ חוץ למבוי חזינן דיתבי אפומא דליחיא ולא אמרינן להו ולא מיד, אלא הנה לזון לישראל שיהו שוגגין ואל יהו מוידין. והני מילי בדרבנן אבל בדאורייתא אלו שבקינן להו. נוסחא אחרתא ל"ש בדרבנן קא חזינן דהא תוספת יוה"כ דאורייתא הוא וקא אכלו וקא שתו עד חשיכה ולא אמרי להו ולא מיד. מתחילין בארזי ואשוחי, כלומר אלו העצים ק